

(המשך מעמוד 19)

„עיתונאי“ התשובה נשלפת בלי כל בעיות. הייתי תקופת־מה (1967—1968) עיתונאי כניעות אחרונות. הייתי אחראי על איזור הדרום. זו היתה התקופה המשוערת שלי. הייתי מסוגל לקום כארבע בבוקר, להזמין מונית ולנסוע למערכת. לא היה לי או טלפון, וכל העבודה שלי היתה טירוף אחד גדול.”

משהו חסר כשורשיות של קצב. נראה לי שהכל החל במיקרה אצלו, ורק אחר־כך הוא טרח לספק נימוקים וצידוקים לבחירותיו. הנימוק למשי-כתי לעיתונות לא ברור גם לאחר חקירות מצד. הוא נעשה הסטודנט הראשון בקריית־מלאכי. מכיון שאחר המשרד־הרישוי, נסעתי לירושלים כדי להירשם למיבחן־התיאוריה. ה- משרד בירושלים היה פתוח כל יום, ואילו המשרד באשקלון — רק פעם בשבוע. הגעתי באיחור, והחלטתי שאם אני כבר בירושלים, חבל על הנסיעה. לכן נרשמתי לאוניברסיטה.”

גם ההסבר למיקצעות שכתב ללמוד במשך שלוש שנים אינו מוצק יותר: „כלכלה — עניין אותי תמיד. מרעם מרוויקים... אני יודע... והיסטוריה אה... זה תמיד עניין אותי.”

הגיגום והניתוק מפריעים עוד יותר, כשהוא מנסה לנתח כיצד הגיע לפוליטיקה, ומדוע בחר דווקא בדרך של חירות. „הגעתי מתוך המציאות. מדוע, אם כן, אחרים לא הגיעו. מתוך המציאות?”

נימוקים קלושים אלה הביאו אותו להתמודד בבחירות על ראשות קריית־מלאכי. ראש האגודה למען החייל נתן „נתקה” ניר סיפר לי בהקשר לזאת, שבהיותו ממקד הצבא היתה תקופת־כוננות ולא אישרו יציאה לחופשות לחיילים. „יום אחד הופיע לפני חייל, ובקשתו היתה, כמוכח, יציאה לחופשה. הנימוק — פחות נרוש: הוא רצה לצאת הביתה כדי להתמודד על ראשות העיריה.” סיפר ניר. החייל היה משה קצב. כמו בסרטים, לתסריט היה גם הפיאנר: הוא נבחר.

שיכתוב
ההיסטוריה

למי שהצטיירה עד כה דמות פשרנית, המקמה־מתקתקה, נ-כוננו כמה הפתעות. למשל: הצעתו, בזמנו, להוסיף את חתימתו של מנחם בגין למגילת העצמאות. תרגיל נוסף ביחס־ציבור? אולי, אולם כאן מתגלה גם הצד הקיצוני והבלתי־מתפשר שבו. „הצעתי ליצחק שמיר, שיסכימו, בהחלטה הסרת־תקדים בכנסת, להו-סיף את חתימתו של בגין למגילת העצמאות. לא! לא התכוונתי לשכתב את ההיסטוריה! מה, בגין לא נולד אחרי זה! כמה מהחותמים חתמו גם כן אחר כך.” הוא מוסיף בביטחון.

„נרמה לי שגם בארצות־הברית היה רבר דומה...” הוא טורח להרגיש שעשו מהצעתו זו רעש מוקדם. לא היה בכוננתו להמשיך את הטיפול בהכרעה. „ההגדרה שהגדרתי אותך קודם לכן — נץ קיצוני — נראית לך?”

„לא!”
מה דעתך על ההתנחלויות?
„בטח צעריך להתנחל!” הוא פוסק.

דבר אחד לא שיכנע אותי לאורך שיוחתיי עימו — אם כי קשה היה להצביע עליו: האם זה חוסר פתיחות? המקנות? קשה לקבוע. שיתפתי אותו בהרגשתי, שאולי לא פיענחתי אותו לחלוטין. תחילה לקח זאת כהאשמה, וניסה להתגונן: „תשמעי, שום איש ציבור לא יכול להונות לאורך זמן, כך שאם היה בי יסוד זה — הוא היה מתגלה במוקדם או במאוחר. אני דווקא אדם פתוח. איני חושף את עצמי. לא ניסיתי להסתיר או להטעות, אבל, בעצם, אף פעם לא מייחסים לפוליטיקאי כוונות טהורות!”

דפנה ברק

בין השמירה על תדמיתו ובין המאבק על עמדותיו?
„תמיד עמדתי על עמדותיי. נכון שאני לא תוקפן, אבל אני תקיף! אני לא עולה על בריקות, אך אני לא מוותר בקלות. כשהייתי סגן שר־השיכון־והבינוי ניהלתי מאבק חריף עם הסוכנות היהודית. לא יודעים על המאבק הזה, מכיון שהיתה לי אז ברירה: או להדליף לתיקשורת ולארגן חגיגה, או לנסות לפתור את הבעיה. בחרתי בדרך השניה. אילו ידעת איזה מיכתבים חריפים הרצתי לאריה רולצ'ין? כמעט הגענו לניתוק יחסים!”

טעות בירש

מה היא עושה בזמנו הפנוי, אם יש לו כזה?

„אין כזה! בטיסות ארוכות אני מצליח לקרוא ספרים. בטיסה ל-ארגנטינה קראתי את... ” כאן הוא מזעיק את עוזרו ונערכת התייעצות חירום. „המשבר הכלל־עולמי, לא — האתגר הכלל־עולמי.” על הסופר, שרייבר (ו'ז'ק סרוואן־שרייבר) קיים קונסנזוס בחרו. „מתי זה היה? לפני שנה... (הוא צוחק) תשמעי, את מדברת עם אדם עסוק, ביצועיסט!”

איך הוא מבלה את שארית זמנו הלא כל־כך פנוי?
„אני מקדיש זמן ככל הניתן למישפחה. פרט לכך, אני אוהב לשחק כדורסל, ואני אוסף בולים מאז שאני ילד. עד היום אני מנוי על השרות הבולאי.”

„קריית־מלאכי, המועצה בה גדלת ובה החלת לטפט למעלה, בטעה כך לאחרונה, על פי השמועות. (ראש המועצה הנוכחי, שעבר ל„חרד”, התנכל לקצב ולמישפחתו, על פי הפירסומים, ולא אישר להם להתרחץ בכריכה המקומית). יש בכך ממש?”
„לא! לי אין שום בעיות: מדובר על בחור... כן, ראש המועצה המקומית, שאפשר לומר שמיניתי אותו כמה-ליפי, מה זאת אומרת — איך? כשהתמנתי כסגן־שר, הייתי חייב להתפטר, ותמכתי בו לראשות המועצה. כן, תמיכתי הבריעה את הכף לטובתו: ו... טעיתי! זו היתה אחת מטעויותי הגדולות! אחר־כך עזב ליחד. לא על רקע פרסונלי. כך אני לפחות מקווה.”

ואיך התגלגלו העניינים עד לסיפור הבריכה?
„את רוצה לשמוע את סיפור הבריכה? אז למחרת הבחירות לקחתי את הילדים, ואחרי שעתים אמרו לנו שצריך להחליף את המים... מה שחשוב הוא שבבחירות האחרונות נחלנו ניצחון ויחד נכשלה: אנחנו קיבלנו 2900 קולות, ואילו יחד, שאותה ייצג ראש המועצה, קיבלה 300 קולות בלבד.”

הזדמנות
של ירושלים

זרות־יחיו די ידועים (ועלה) מפרס, חי במעברה, גדל בעיית־פיתוח, קריית־מלאכי, היה הסטודנט הראשון מהעיריה, למד היסטוריה וכלכלה, ונכנס הישר לפוליטיקה) ויכלו לשמש חומר־גלם לתסריט הוליוודי אופייני על החלום האמריקאי שהתגשם.
וכאלו כדי לאמת את הרמיון, שולף קצב מיכתב שיכול היה להיכתב רק בסרטים, אבל עובדה — זה קרה גם לו: הכותבת, מסתבר, היא תושבת כבר בילו, בחורף גשום במיוחד, בעת שגרנו במעברה ללא שירותים, פיגו אותנו לכפר־בילו. והנה — המעגל נסגר: הכותבת היא אם המישפחה, שאירחה את הילד משה, וכבר אז היא עמדה על כישרונותיו (אלא מה...) וניבאה לו גדולות.
מה היה רוצה להיות לולא התגלגל לפוליטיקה?

החוויה הישראלית
The ISRAEL EXPERIENCE

חגיגה לכל החושים
במופע הטוב בישראל
לראשונה בישראל התרחשו מדהימה בשיטת MULTI-MEDIA

טכניקות חדישות שטרם נראו כמותן בישראל, מערכות מחשב מפעילות בו זמנית עשרות מקרנים, אפקטים מיוחדים ופעלולים טכניים, והכל על מסך ענק בשלל צבעים ובאיכות קול גבוהה. דווקא בימים אלה, אם הינכם זקוקים למעט גאוה בלב, וזקיפות הקומה ולשיפור מצב הרוח, הינכם מוזמנים למרכז הבידור והאמנות החדש שנפתח בלב יפו העתיקה, רח' פסטר 4, 7 ימים בשבוע בשעות: 10, 13, 15, 19, 22 בגירסה העברית ובשעות: 9, 12, 14, 17, 18, 20, 21 — בגירסה האנגלית.

קרטיסים בקופת הבנין.

old jaffa mall
בנין העתיקה

פרסום בלהין / רחל טסלר

דירה להשכרה בהרצליה
שכ"ד חודשי, 3½ חדרים, קומה 7 (אחרונה), מעלית, טלפון, מזגן, ארונות קיר בכל חדר
טל. 03-249953

הופיע בהוצאת גמיר מילים מאת ז'אק פרוור הטקסט המלא!
להשיג כחוויות הספרים המובחרות הפצה ראשית: בית עלים, קרל נטר 3, תל־אביב

בעיות ולבטים בחיי המין
מאת
ד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים

שולה
השתלת ציפורניים מלאכותיות כשיטה אמריקאית — נדיים וגם כרגילים וכן השתלת ריסים.
תל־אביב, המלך גזר' 89
טל. 284919 — 295318